

Oborohu k třiadvacetinám v sobotu popřeje i Vlasta Redl

Folkrocková skupina, která si dala název podle primitivního přístřeší na čtyřech kůlech, kde najde zvěř potravu v zimě a člověk útočiště v čase nepohody, oslaví třiadvacet let. Hostem **sobotní Noci v Oborohu** v kosteleckém klubu Rabštejn bude i písničkář Vlasta Redl s novou kapelou

První koncert provázel štěkot policejních vlčáků

Oboroh 2012

KOSTELEČ NAD ORLICÍ Před třiadvaceti lety v lednu, kdy komunistický režim v agonii kropil vodními děly Pražany, na Rychnovsku se začala psát historie folkorockové skupiny Oboroh. Kapela bratrů - kytaristy Slávka a saxofonisty Václava - Klecandrů, veteránů z undergroundových seskupení Bílé světlo a Andromeda, šla do klubu Rabštejn v Kostelci nad Orlicí dělat povinné přehrávky, z nichž pak vyplynul první veřejný koncert. Na náměstí tehdy nervózně přešlapovaly hlídky SNB, na vodítkách se cukali vlčáci. První oficiální koncert Oborohu byl 31. ledna 1989. „Před tím nás stíhaly zákazy. Na přehrávkách nás sice nezatrhli, ale pak následovala akce s našimi texty, bylo to paradoxně v době, kdy jsme si mysleli, že režim končí. Museli jsme předložit k posouzení na krajském kulturním středisku, kde tehdy byl kulturní rada, a pak jsme byli přijati.“

cích - a šlus. Veškeré další produkce se odehrávaly v Kostelci v domě jednoho kamaráda nebo později v Brandýse nad Orlicí, kde také zkoušeli Plastici Pašije. Docela zábavné je, že přesto, že Bílé světlo nikdy nehrálo veřejně, dostalo se do encyklopedií.

Vím, že nyní často vystupujete v kostelech, hlavně evangelických. Je to pro vás důležité?

Je. Mám rád českou evangelickou tradici i tu tolerantní, zamyšlenou evangelickou atmosféru. Je to církev, která si na nic nehraje. Necítíte tam nic jako „my jsme ti praví, my máme pravdu“. Myslím, že civilní pojetí duchovních věcí, které je, doufám, na Oborohu patrné, s tím dost souzní.

Jaké máte plány po třetích Žalmech?

Zkoušíme teď pilně Pašijové písně. Jde o dost široký záběr - od středověku po artificální hudbu 20. století. Vedle toho tam bude i pár mých věcí. Pokud všechno půjde dobře, nahráli bychom je o letních prázdninách, opět pro Indies.

Klíč k hostům v Noci v Oborohu bývá stejný - přátelé. Už u vás hráli AG Flek, Laputa, Jan Spálený, Pavla Milcová, Vlasta Redl?

Oboroh je jako snídaně, procházka za Vamberkem, spánek. A občas našťestí stále ještě úlet. »

Hutku. Režim se zvolna a nezadržitelně sypal. Srovnávat to ale se situací v 70. letech je nemožné. Tehdy jsme měli ryze undergroundovou kapelu Bílé světlo, která si zahrála jedinkrát v roce 1976 na legendární Magorově svatbě

- festivalu v Bojanovicích

nějak naléhavě měnit. Tím jsem si prošel někdy před dvanácti lety, kdy mi šlo strašně moc o to, aby se jedna venkovská kapela dopracovala k nějaké dokonalosti nebo co. Ale vážně, základ dnešního Oborohu - Libor Ježek, Roman Dostál a já - je lidsky ta nejlepší sestava, jaká kdy v kapele byla. Zapadli jsme do sebe jako kousky puzzle. Na tom se nic měnit nedá do doby, než změnu způsobí vyšší moc.

Dvacet let hraje Oboroh ve svobodné zemi. Jaké to je ve srovnání s předlistopadovým undergroundem?

Oboroh hrál před revolucí vlastně jen zhruba rok, a to už v době citelného gorbačovského uvolnění. V časopise Melodie se v té době objevila fotka Mejly Hlavsy a v rádiu bylo slyšet třeba

Lidr Oborohu
Slávek Klecandr.

Foto: MF DNES

Východočeská folkrocková kapela Oboroh s kapelníkem a dvorním autorem Slávem Klecandrem si na oslavu, která začne v sobotu ve 20 hodin, už tradičně zve hosty a také na ní představí svou aktuální tvář, puncovanou posledními výtečnými alby Ve věci probuzení a Žalmy III. Pozvedám své oči k horám.

Platí to, co o oborohu - Oborohu říká slovník? „Ano. Někdy nad střechou opravdu docela hrozivě hřmělo a zdálo se, že nám, kdo jsme prošli kapelou nebo v ní stále ještě hrajeme, musí každou chvíli spadnout na hlavu. Zatím však ten chatrný přístřešek nějakým zázrakem všechny bouřky přestál a je pro nás stále místem setkávání, prostorem pro hudební i mimohudební rozhovor,“ říká Klecandr, který stále drží bob Dylanovský sound s artrockovou i undergroundovou patinou. Sám tomu říká „duchovní příběhy na křižovatce folku, rocku a blues“.

Vím, že se moc neohlížíte, ale třiadvacet let je jako jedno pevné manželství. Co vás při výročí napadá?

Teď už mě, podobně jak v manželství - mimochodem, jsem ženatý dvaatřicet let, nenapadá nic zvláštního. Je to dost dlouhá doba na to, abych si všiml nějakých změn. Ale

jeme, musí každou chvíli spadnout na hlavu. Zatím však ten chatrný přístřešek nějakým zázrakem všechny bouřky přestál a je pro nás stále místem setkávání, prostorem pro hudební i mimohudební rozhovor," říká Klecandr, který stále drží bob Dylanovský sound s artrockovou i undergroundovou patinou. Sám tomu říká „duchovní příběhy na křižovatce folku, rocku a blues“.

Vím, že se moc neohlížíte, ale třicet let je jako jedno pevné manželství. Co vás při výročí napadá?

Ted' už mě, podobně jak v manželství - mimochodem, jsem ženatý dvaatřicet let, nepadá nic zvláštního. Je to dost dlouhá doba na to, abyste si zvykl, že k něčemu patříte a pomalu se to mění skoro v přirozenost. Oboroh, to je něco jako snídaneň, spánek, procházka po kopci za Vamberkem. Někdy naštěstí ještě taky trochu úlet.

Měnil byste něco?

Vidíte, tou otázkou jste mě trochu zaskočil, což vlastně znamená, že nemám pužený něco

roundem?

Oboroh hrál před revolucí vlastně jen zhruba rok, a to už v době citelného gorbáčovského uvolnění. V časopise Melodie se v té době objevila fotka Mejly Hlavsy a v rádiu bylo slyšet třeba

Lídr Oborohu

Slávek Klecandr.

Foto: MF DNES

Magorově svatbě - festivalu v Bojanovi-

te tam jako „my jsme ti pravi, my máme pravdu“. Myslím, že civilní pojetí duchovních věcí, které je, doufám, na Oborohu patrné, s tím dost souzní.

Jaké máte plány po třetích Žalmech?

Zkousíme ted' pilně Pašijové písně. Jde o dost široký záběr - od středověku po artificiální hudbu 20. století. Vedle toho tam bude i pár mých věcí. Pokud všechno půjde dobře, nahráli bychom je o letních prázdninách, opět pro Indies.

Klíč k hostům v Noci v Oborohu bývá stejný - přátelé. Už u vás hráli AG Flek, Laputa, Jan Spálený, Pavla Milcová, Vladimír Merta, Čechomor či jazzové Trio Roberta Balzara. Co vás spojuje s Vlastou Redlem?

Přátelství. Dlouholeté. Samozřejmě ctím jeho muziku. Vlasta jako by ji chytl přímo z nebe.

A co další hosté?

Jan Resl & Victors je hra decká kapela. Slyšel jsem jen asi tři jejich nahrané písničky. Je to takový jemný a příjemný folkrock.

A hraje tam někdejší muzikant Oborohu Viktor Martinek.

Petr Mareček

psat historie folkerokové skupiny Oboroh. Kapela bratrů - kytaristy Slávka a saxofonisty Václava - Klecandrů, veteránů z undergroundových seskupení Bílé světlo a Andromeda, šla do klubu Rabštejn v Kostelci nad Orlicí dělat povinné přehrávky, z nichž pak vyplynul první veřejný koncert. Na náměstí tehdy nervózně přešlapovaly hlídky SNB, na vodítkách se cukali vlčáci. První oficiální koncert Oborohu byl 31. ledna 1989. „Před tím nás stíhaly zákazy. Na přehrávkách nás sice nezatrhli, ale pak následovala akce s našimi texty, bylo to paradoxně v době, kdy jsme si mysleli, že režim končí. Museli jsme je předložit k posouzení na krajském kulturním středisku, kde tehdy byl lektorem Miloslav Kučera. Šest textů zatrhla a o dalších se vyjádřil, že si jimi není jist, že jim neporozuměl, ač se prý snažil. Jediný problém je, že jsme do Oborohu nastoupili už jako staří strejci. Kdyby nám bylo o deset let míň, tak je všechno v pořádku,“ vzpomínal Václav Klecandr, nyní už bývalý člen.

Oboroh vydal osm alb a jedno DVD k dvacetinám. „Je to kapela, která je ortodoxní, vychází z dřevního bigbitu. Není nijak novátorská, ale má svůj svět, kterému věří. Dělá to poctivě a písničky Oborohu jsou pro mě důvěryhodné,“ pravil o nich šéf AG Fleku Ivo Viktorin.